

Tdr. Land. Men her paa Dørne ere vi noget anderledes stillede. Der vilde vi kun kunne faa de 2 Tdr. Land, der ere satte som Minimum i Lovforslaget; mere funde man ikke faa der, thi saa maatte vi komme op over den fastsatte Kapital. Flertallets Stilling er derfor inkonsekvent, da det sætter Jordloddens Størrelse op til $3\frac{1}{2}$ à 5 Tdr. Land, men samtidig lader Kapitalens Maksimum vedblive at være 4,000 Kr. Det nytter altsaa ikke os paa Dørne, at Jordloddens Størrelse er forhøjet, thi med de 4,000 Kr. kunne vi i det højeste faa 2 Tdr. Land, og det er ikke nok til at holde to Køer paa og staffe Selvstændighed. Jeg skal dog bemærke til den ærede Ordfører, skønt det ærede Medlem for Sorø (P. Christensen) allerede har omtalt det, at det har undret mig, at han kunde misforstaa os, saaledes som han gør, naar han siger, at Mindretallet samtidig med, at det tvivler om, at der kan indrettes Jordlodder paa $3\frac{1}{2}$ —5 Tdr. Land for 4,000 Kr., selv foreslaar Jordlodder paa 4—6 Tdr. Land til 4,000 Kr. Det er jo en Misforstaaelse; vi have jo villet dele det i 3 Dele. Det lader til, at den ærede Ordfører siden har forstaaet dette, men alligevel holdt han sig til de 4—6 Tdr. Land for 4,000 Kr. og udtalte Tvivl om, hvorledes det skulde forstaaes. Det er et Bevis for, at han burde have givet Tid, indtil han havde faaet den manglende Forklaring; saa kunde han og flere have forstaaet det. Det Forslag, vi have stillet, gaar, som han selv siden siger, ud paa, at Prisen for den ene Tredjedel skal være 4,000 Kr., for den anden Tredjedel 5,000 Kr. og for den sidste Tredjedel 6,000 Kr. Det er klart nok, at dette netop er for at imødekomme de forskellige Krav, der stilles Forholdene paa de forskellige Steder. En Arbejder, som f. Eks. mødte med 3—400 Kr., vilde ikke blive sendt tilbage, naar han ellers havde Dydighed og var i Besiddelse af de øvrige Egenstaber, som Lovforslaget kræver. Han vil saa kunne komme i Betragtning i de magre Ægne; men i de bedre Ægne, hvor han ikke kan faa en Lod for den i Forslaget fastsatte Sum, vil det være godt, om man kan gaa op til 5—6,000 Kr. Der kunde maasse være Bænskelighed ved Fordelingen, men det er allerede forklaret, hvorledes disse Bænskeligheder let kunne overvindes. Naar vi have sat Statskassens Bidrag op til 5 Millioner, er det, fordi vi regne, at noget vil gaa under, som ogsaa noget vil gaa over. At det skulde være saa umuligt og uoverkommeligt, forsaar jeg ikke. Jeg beklager, at Flertallet ikke har haft det Syn paa Sagen, at det har kunnet følge Mindretallet. Man

kan nemt forklare hele den Udgift, der fremkommer derved. I Stedet for 4,000 sætte vi 5,000, og det vil altsaa blive $\frac{1}{10}$ af 1,000 Kr., som skal staa rentefrit, det bliver 3,25 Kr., $\frac{1}{4}$ pCt. Rentetab paa de $\frac{9}{10}$ bliver 2 Kr., og den hele Udgift for Staten bliver altsaa 5 Kr. 25 Øre pr. Lod, og for disse 5 Kr. 25 Øre er det, at man ikke vil gaa med til Forslaget. Jeg tvivler ikke om, at Ministeren med den Interesse, som han har for Sagen, ogsaa vil have indset, at man derved vilde kunne naa op i Stedet for til 2 Tdr. Land til 3 Tdr. Land, og ved saaledes at lægge 1 à $1\frac{1}{2}$ Td. Land til disse Jordlodder paa en mere tilfredsstillende Maade vilde kunne fyldestgøre de Krav, som i alt Fald Folketinget stiller til denne Sag.

Den anden Side af Sagen, der særlig er Landstingets Syn paa Sagen, Storbøndernes, er særlig at staffe Arbejds-kraft til Stebe. Det tror jeg, hele Udvalget er kommet bort fra. Et af Udvalgets Medlemmer sagde: den Arbejds-kraft, som herved skaffes, bryder jeg mig ikke om, den Arbejds-kraft, som jeg skal have, skal være fast. Jeg tror ikke, at de Folk, der paa disse Jordlodder, efter Forslaget, kunne optages fuldstændig af dem, saa at de ikke blive nødte til at tjene en Dagløn rundt omkring, hvor det skal være. Lave vi det saaledes, vil der altsaa staves en Arbejds-kraft, der kommer til at konkurrere med den anden Arbejds-kraft, der er ude paa Landet. Men skabe vi selvstændige Hjem, vil det være et betydningsfuldt Arbejde, der vil bære Frugt i meget væsentlig Grad. Jeg ved ikke, hvorfor vi ikke have kunnet faa Flertallet med paa Mindretallets Forslag. Jeg skal dog indrømme, at nogle Medlemmer maasse kunne have været noget trykkede af, at de have siddet i Kommissionen. Det kan naturligvis paa den ene Side være heldigt at have Kommissionsmedlemmer i Udvalget; men paa den anden Side kan det ogsaa være meget uheldigt; saaledes her, hvor de have følt sig bundne ved de 4,000 Kr. De have ellers været villige til at gøre Indrømmelser, lade Loven om til det bedre, men de 4,000 Kr. stode de fast ved. Men skal der gøres noget, maa vi de 1,000 Kr. op, og Statens Udgift bliver jo derved kun 5 Kr. 25 Øre mere aarlig pr. Lod. Det er særlig af Betydning for Dørnes Vedkommende, medens det i Sjællands bare Ægne ikke spiller nogen stor Rolle. Kernepunktet er, som sagt, de 5,000 Kr.

Jeg har nu omtalt Mindretalsforslagene under Nr. 7, 19 og 31, der omhandle Jordloddens Størrelse, Pengesummerne og Forhøjelsen af Ublaanssummen til de 5 Millioner.